

Vejenes eller Gadernes Istandsættelse fornødne Arbejder udføre paa Ledningsejerens Bekostning.

Projekter til Lægning af nye eller Ændringer i bestaaende underjordiske Ledninger samt til Anbringelse eller Flytning af Stangrækker, Lysstandere og lignende skal forinden Arbejdets Paabegyndelse godkendes af den paagældende Kommunalbestyrelse — til Anbringelse eller Flytning af Stangrækker, Lysstandere og lignende paa Hovedlandeveje og Hovedlandevejsgader udkræves Godkendelse af Ministeren for offentlige Arbejder efter Forhandling med vedkommende Amsraad eller Byraad (i København Magistraten) —, dog skal Ledningsejeren uden særlig Tilladelse være berettiget til at lade udføre uopsættelige Reparationsarbejder, naar der snarest herefter sker Anmeldelse derom til Kommunalbestyrelsen.

§ 21.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen træffer Bestemmelse om Anvendelsen af det til nedlagte offentlige Veje og Gader hørende Jordareal, jfr. dog Stk. 2, medmindre nogen inden 6 Maaneder efter, at Meddelelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 6 er sket angaaende Vejens eller Gadens Nedlæggelse som offentlig, paastaar, at Vejen eller Gaden eller nogen Del af denne er af Betydning for hans Ejendom, og dette godkendes af Kommunalbestyrelsen — for Bivejes Vedkommende dog af Amsraadet — eller i Mangel af saadan Godkendelse godtgøres ved Kendelse af en paa Klagerens Foranledning nedsat Landvæsenkommission. I disse Tilfælde opretholdes Vejen eller Gaden som privat og vedligeholdes fremtidig, for saa vidt flere bliver udelukkende færdselsberettigede til den, efter Reglerne i Kap. III.

Stk. 2. Saafremt en nedlagt Hovedlandevej, Landevej eller Bivej bortsælges, skal det til samme hørende Jordareal tilbydes de tilgrænsende Lodsejere for Beløb, der fastsættes efter Overenskomst eller efter en i Overensstemmelse med Reglerne i § 23, Stk. 3, foretagen Vurdering. Det ved Salget indvundne Udbytte indgaar i Kommunens Kasse til Indtægt for Vejvæsenet.

§ 22.

Stk. 1. Enhver Ejer eller Bruger af fast Ejendom er pligtig i Overensstemmelse med de i det følgende indeholdte Regler imod fuldstændig Erstatning at afstaa, endeligt eller midlertidigt, de fornødne Arealer i Anledning af Anlæg eller Udvidelse af offentlige Veje og Gader samt til Gennemførelse af de i nærværende Lov i øvrigt omhandlede Foranstaltninger vedrørende nævnte Veje og Gader — herunder Foranstaltninger til Sikring af Færdslen ved Krydsninger mellem Jernbaner og saadanne Veje og Gader — saavel som til Anlæg eller Udvidelse af kommunale Parkeringspladser, Materialpladser og deslige ved disse Veje og Gader. Efter samme Regler er enhver pligtig at taale de til de nævnte Foranstaltningers Gennemførelse nødvendige Indskrænkninger i vedkommendes Ejendomsret, f. Eks. Paalæg af Servitutter. Saadanne Indskrænkninger vil ogsaa efter Omstændighederne kunne paalægges af Hensyn til eventuelle fremtidige Vej- eller Gadeanlæg.

Stk. 2. Erstatning vil ikke kunne fordres, naar det bevises, at den Grund, som skal afgives, rettelig hører til Vejens eller Gadens Areal. De ved en ny Vejlinie afskaarne Arealer bør saa vidt muligt søges magelagt imellem de tilgrænsende Lodsejere, for hvem de ligger belejligst. Kan Magelæg ikke tilvejebringes, kan Arealerne eksproprieres, for saa vidt det skønnes at medføre uforholdsmæssige Bekostninger at tilvejebringe fornøden Adgang til dem. Ekspropriation af afskaarne Arealer kan ligeledes finde Sted, for saa vidt disse hindrer bagved liggende Ejendommens naturlige Adgang til eller Tilgrænsning mod Vejen, eller naar andre Forhold i særlig Grad taler derfor, hvorhos det kan bestemmes, at Arealerne helt eller delvis ved Magelæg eller paa anden Maade overgaar til anden Ejendom.